

**ת"פ 48846/03 - רשות המיסים, היחידה המשפטית, אוצר מרכז
ותיקים מיוחדים נגד זיאד דראגה, דראגה זיאד נקיון ואספקט כח אדם
בע"מ**

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 14-03-48846 רשות המיסים, היחידה המשפטית אוצר מרכז ותיקים מיוחדים נ' דראגה
ואת'
בפני כבוד השופטת אליאנה דניאל

הנאשינה רשות המיסים, היחידה המשפטית אוצר מרכז
ותיקים מיוחדים

נגד
הנאשימים 1. זיאד דראגה
2. דראגה זיאד נקיון ואספקט כח אדם בע"מ

הכרעת דין

רקע

בנוגד הנאשימים הוגש כתוב אישום המיחס להם ביצוע 47 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביי מסמך כאמור בסעיף 38, במטרה להתחמק או להשתלט מתשלום מס בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 117(ב)(5) בצוירף סעיף 117(ב)(3) בחוק מס ערף מוסף, התשל"א-1975 (להלן: "החוק"), ועבירה של הכנה, ניהול או הרשות לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתלט מתשלום מס, בניגוד לסעיף 117(ב)(6) בחוק.

בהתאם לעובדות כתוב האישום, הנאשימת הינה חברת העוסקת בנקיון ובאספקט כוח אדם, והנאשם הינו הבעלים הרשות ומנהלה של הנאשמת. במהלך השנים 2008-2011, קיבלו הנאשימים 47 מסמכים הנחוצים להיות חשבונות מס על שמות עסקים שונים, מבלי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות אשר לביהן הוצאו חשבונות אלו. סכום הכלול של החשבונות אשר נטען כי הן פיקטיביות הינו 7,093,036 ₪, וסכום המס שנוכה בגין הינו 973,445 ₪. נטען כי הנאשימים רשמו את החשבונות בספרי הנהלת החשבונות שניהלו, וכןו שלא כדין את סכומי המס המגולמים בהן בדיעותם התקופתיים למנהל מס ערף מוסף.

בתשובתם לאישום אישרו הנאשימים כי הנאשימת הינה חברת העוסקת בנקיון ובאספקט כוח אדם, וכי הנאשם הינו הבעלים ומנהל של החברה. כן אישרו כי קיבלו את 47 חשבונות המס המפורטים בתוספה לכתב האישום, ורשמו אותן

עמוד 1

בספרי הנהלת החשבונות. הנאים כפרו בכך שהحسابוניות אין מבטאות עסקאות אמת ואין בנות נכי, כפרו בטענה כי במעשהיהם התכוונו להתחמק ולהשתמט מתשלום מס, וטענו כי החשבוניות מפורטות לגבי מהותן, סכומן ומוקם ביצוע העבודה.

דין

נכח תשובה הנאים לאישום, אין חולק כי הנאים קיבל את חשבוניות המס הנטענות, רשם אותן בספרי הנהלת החשבונות של החברה, וניכה בגין מס. גדר המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלת האם החשבוניות מבטאות עסקאות אמת, שמא ידע הנאים כי הן פיקטיביות, ואם התכוון במשיו להשתטט מתשלום מס.

לאחר שבחןתי את הראיות והעדויות שנשמעו בפניי, נמצא כי הנאים ניכו חשבוניות של חברות אשר בעליהן הרשומים היו בחלוקת אנשי קש אשר הסכימו לרשום החברות על שמם, ובחלוקת לא ידעו כלל כי נרשמו חברות על שמם, לא ידעו כי הוצאו חשבוניות לחברות אלו, ונפלו בעניין זה קורבן למקרה שעשו אחרים בחברות אשר נרשמו על שם ללא ידיעתם (ר' עדויות נادر מוסטפא, עו"ד מוחמד עלי חטיב, מולא זם חמאדיה, מהtabi שאול, סלמאן ابو רasad, חאלד ابو רמלה, אעם פאדי, ابو אסעד מרואן, ועוד). ככל, בעלי חברות מסרו כי אינם מכירים את הנאים או מעורבים אחרים אשר פעלו עם הנאים, למעט שני חריגים אליהם ATIICHIS בהמשך.

ב"כ הנאים אישר בסיכון כי בעלי חברות לא באו בדיון ודברים עם הנאים, וכי בעלי חברות אינם מי שביצעו את העבודה הנטענת. הובחר כי נהיין כיוון כי לא ניתן היה לקודח את החשבוניות כפי שנעשה, שכן אלו לא הוצאו כדין בהתאם ל██יף 38 לחוק המע"מ. עם זאת, לטענת הנאים לא הייתה להם מטרה להתחמק או להשתטט מתשלום מס, כדרישת סעיף 117(ב)(5) בו הואשםו, שכן אף שהנאים קיבל את התקבוליים הנטענים בכתב האישום וניכה אותם בדיוחיו התקופתיים, הרי שהוא לא ידע ולא יכול היה לדעת כי החשבוניות שנוכו הין פיקטיביות, שכן לא הוצאו על ידי חברות הרלוונטיות.

לטענת הנאים, במסגרת עסקוק הנאים בנקוון ובספקת כח אדם, ביצע עסקאות עם קבלני משנה, כאשר נדרש נזקק לפועלים נוספים על עובדיו היישרים. קבלני המשנה סייפקו לו פועלם - והחשבוניות בגין עסקאות אלו הין החשבוניות נשוא כתוב האישום (ור' גם הודיעותיו ת/48-47). לפיכך, לטענתו החשבוניות משקפות עסקאות אמת, הוא לא יכול היה לדעת כי הן פגומות, והוא עצמו רומה או הולך שולל על ידי אדם בשם אברהם ג'יבארין (להלן: "ג'יבארין"), אשר הציג בפניו מצג כאלו הכל נעשה ברשותו וכחוק, ותוך הצגת מסמכים מטעים.

יאמר כבר עתה כי גם חוקרי המע"מ העידו כי הנחת המוצא שלהם הייתה כי העבודה הנטענת בוצעה, אלא שלא באמצעות החברות לגביין הוצאו החשבוניות. אף ג'יבארין, אשר בעצמו נידון והורשע בין אספקת חשבוניות מס של העוסקים השונים לנאים שבפני, העיד כי סייפק לנאים עובדי ניקון וחקלאות במשך שניםים, הגם שהחשבוניות היו של עוסקים אשר לא ביצעו עסקאות עם הנאים (ור' ת/65). זאת מאחר שהג'יבארין לא נרשם בעצמו כעובד מורשה, ונוהג לדבריו לקבל מאחרים חשבוניות עבור עבודתו עם הנאים.

בהתאם האמור יובהר כי חשבונית אשר הוצאה על ידי מי שלא היה שותף אמיתי לעסקה הינה פיקטיבית, ואסורה בNICIO. לפיכך, אף אם בוצעה עסקה על ידי העוסק, אולם חשבונית המס שסופקה לו לא הייתה של הספק

אלא של צד אחר, אשר אינוצד אמיתית לעסקה שבוצעה, הרי שהחשבונית אינה משקפת את העסקה שבוצעה, שכן לא בוצעה עסקה בין מוציא החשבונית לעוסק.

בע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ג. שיווק מתכוות בע"מ נ' מנהל מסס ומע"מ נקבע כי "הדרישה כי החשבונית תוצאה כדין אינה אף דרישת טכנית, כי אם גם מהותית. על החשבונית לשקף עיסקה אמיתית בין הצדדים הנכונים והאמיתיים לעיסקה".

בהתאם, דחו בית המשפט את הבדיקה בין חשבוניות אשר מאחוריהן לא עומדת כל עסקה, לבין חשבוניות המתייחסות לעסקאות שנעשו בין שני הצדדים שאינם העוסק ומופיע החשבונית (ר' רע"פ 5718/05 דני אוליבר נ' מדינת ישראל).

לפיכך, השאלה העומדת בפניינה האם ניתן היה לנחות את החשבוניות - שכן נהיר כי התשובה לכך הינה שלילית - אלא מה הייתה מודעות הנאשם לנטיות.

בע"פ 91/92 חיליל קאסם נ' מדינת ישראל נקבע:

"ニכי מס תשומות יכול להיעשות רק על יסוד חשבוניות שנערכו כדין בקשר לעיסקותשמי שמקש את הnicki היה צד להן. איסוף חשבוניות בדרך אחרת והציגן כحسابונות שנערכו במהלך עיסקי של מי שחייב במס, הוא מעשה מרמה ... (כל הדgesות בהכרעת הדיון - Shli).

נפסק כי עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק המע"מ, הינה עבירה של מחשבה פלילת הדורשת יסוד נפשי מוגבר של כוונה מיוחדת, וכי על המאשימה להוכיח את מודעות הנאשם, ובכלל זה את המטרה - "להתחמק או להשתמט מתשולם מס:

"עובד המסתמן על חשבונית שאינה משקפת עיסקתאמת, לנכי תשומות, מתכוון להקטין בדרך זו, שלא כדין, את סכום המע"מ שעליו לשלם, ובכך יש משום כוונה להתחמק מתשולם מס" (רע"פ 9008/01 מדינת ישראל נ' א.מ. תורג'מן בע"מ. ר' גם רע"פ 10945/07 יגיל שירות שמירה ונקיון (1997) בע"מ נ' מדינת ישראל ורע"פ 1054/07 צמרת אויאשן 1988 בע"מ נ' מדינת ישראל).

נקבע כי -

"משהוכחה המודעות הנדרשת, חזקה כי המסתמן על החשבונית הפיקטיבית לשם נכי מס תשומות, עשה זאת במטרה להתחמק מתשולם מס" (ע"פ (מחוזי י-מ) 2370/08 מדינת ישראל נ' חברת נאגם שוק ויצירת מתכת בע"מ).

עוד נפסק, כי קיימים קושי מובנה להציג ראיות ישירות למודעות הנאשם לנטיות, ולפיכך ניתן ללמידה על היסוד הנפשי באמצעות חזקה המודעות, התנהגות הנאשם, ראיות נסיבותיות וכן הנסיוון והשכל הישר (ר' ע"פ (מחוזי מרכז) 13-10-39054 מדינת ישראל נ' כהן). כן הובחר כי שיטת הטלת המע"מ, הנסמכתה על מערכת אכיפה עצמית, מחייבת את העוסק לברר את זהות המתקשר אליו:

"יסוד הכוונה הפלילית המוחדת האמוריה, קרי - הכוונה להתחמק או להשתטט מתשולם מס,

עמוד 3

כל יסוד נפשי של כוונה מיוחדת, הנהו מצפנות לבו של עושה העבירה, ומطبع הדברים שניתן על-פי רוב להסיקו, בין מהתנהגותו של הנאשם, בין מעובדות חיצונית ובין מראיות נסיבותיות אובייקטיביות (ראו: ע"פ 575/72 מדינת ישראל ב' שבח, פ"ד כח(1) 78; ע"פ 1182/99 הורוביץ ב' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 1). על-כן נפסק בתחום העבירות הפיסקליות, כי בכלל, עצם המעשה של הפחחת ההכנסה המוצהרת על-ידי הנישום, מסירת ידיעה כזובת על-ידו או השמתת פרטיהם מדו"ח, תוביל למסקנה בלתי נמנעת, לפיה התכוון הלה להתחמק מתשלום מס, אלא אם כן יש בכך הסבר סביר היכול לעורר ספק בדבר כוונתו הפלילית" (ע"פ (מחוזי ים) 40033/07 "יגיל" שירוטי שמירה ונקיון (1997) בע"מ ב' מדינת ישראל).

כך גם נקבע כי הלכת הצפיפות חלה על העבירה בה מואשמים הנאים, ועל סמכתה ניתן להסיק את המחשבה הפלילית (ע"פ (מחוזי ת"א) 71845/04 צמרת אויאשן 1988 בע"מ ב' מדינת ישראל בית המשפט יפו), כאשר נלמדת "מודעות לאפשרות קרובה לוודאי של התממשות המטרת של התחמקות מתשלום המס":

"דיווח על חשבונות כזבות וכאליה שאין משקפות את העיסקה האמיתית, וכי מכך תשומות שלא לפי הוראות חוק מע"מ והתקנות, מקטין את ההכנסות לצורך תשלום המס. מודעות לסייעו כזאת יוצרת ידיעה ממשית שאסור לעוסק לעשות שימוש בחשבונית הנגועה. מששהתmesh העוסק בחשבונית בגיןוד למותר, הרי שמטרתו הייתה לנכונות מס תשומות, וכפועל יוצא להפחית את ההכנסות ומכאן נלמדת כוונתו להתחמק מהם. שם לא כן, היה מסרב לקחת חלק במעגלי הczב והדיוקן הבלתי אמיתי".

כעולה מכתב האישום, הנאשם ניכה בחשבונות של 9 חברות שונות (בהן עסק מורשה אחד), על פני תקופה של ארבע שנים, ובסכום מצטבר של למעלה מ-7 מיליון נק.

הנائم טعن, כאמור, כי בתקופה הרלבנטית עבד עם ג'בארין כקביל משנה, ודרךו התקשר עם כל החברות נשוא כתוב האישום.

משנשאל באשר **לבעלי החברות השונות**, השיב כי נוכח יחס האמון שלו לו עם ג'בארין, כל הקשר עימם נעשה באמצעות ג'בארין. הנאשם טען כי ג'בארין הוא שהביא את הפועלים והוא שנתן לו את החשבונות ואת מסמכיו החברות. הוא נשאל לגבי כל אחת מהחברות והשיב כי ג'בארין היה בעליהן, מורשה החתומה בהן, שותף, וכי יצא בזה (ת/48). כאשר נשאל אילו פרטים הוא מכיר לגבי החברות, ובכל זה את מיקומן, מספרי הטלפון ועוד, השיב כי אינו ידוע דבר על החברות או אף על זהות הפועלים. גם כשעומת עם העובדה שהחברות לא היו רשומות על שם ג'בארין, ונשאל כיצד קשר בין ג'בארין לבין החברות, השיב כי אינו זוכר אם בדק את הפרטים, שכן האמין לג'בארין.

הוא טען כי בין ג'בארין יש חוזה במסגרת נכתבת כי ג'בארין הוא בעלי החברה (עמוד 62 שורות 27-30), אולם לא הציג כל חוזה שכזה.

מנגד, **היעיד ג'בארין** כי הנאשם לא שאל אותו מהם בעלי החברות, ולכן לא אמר לו דבר בעניין. לדבריו, לנائم לא היה חשוב לדעת מהין מגיעים הפועלים, והוא הסתפק בכך שהפועלים הגיעו לביצוע העבודה. לדבריו הנאשם הבין שהוא הבעלים של הפועלים שסיפק, והמעבד הישיר שלהם.

בכל הנוגע להחלפה הtcpופה של החברות עימן לכאורה התקשר, טען הנאשם כי לא חשב על כך, לא שם לב לשם החברה, והתמקד בכך שהעובדת נעשית כשרה. לדבריו לא אמר דבר לג'בארין באשר להחלפת החברות, אף ג'בארין לא אמר לו דבר על כך. מושנאל שוב, השיב כי ג'בארין נתן לו מספר הסברים, אותם איננו זוכר (ע' 60, ש' 18-27). לדבריו ג'בארין סיפק לו פועלים אשר עשו את עבודותם נאמנה, הוא היה מצוי אותו בקשרים טובים, ג'בארין אכן אכל ושתה בביתו, והזמין לחתנות אחיו. הוא נתן אמון בג'בארין, ולא חיד בו.

כן ציין כי ג'בארין החליף חברות שכן לא הסתדר עם השותפים (ת/48).

יאמר כבר עתה כי גרסת הנאשם לפיה סמרק על ג'בארין וכן לא העמיך בבדיקותיו לגבי החברות השונות עימן לכאורה עבד, אינה מהימנה, ואינה מתישבת עם נסיעון החכמים. זאת במיוחד כאשר מדובר בתשע חברות שונות, ובحسابוניות שהסתמכו בכ- 7 מיליון ₪.

התרשמתי כי הנאשם ניסה להרחק עצמו מעצם החלפת החברות וממשמעות הדבר, ולכל הפחות עצם את עיניו מלהראות את התמיינות והקשישים הרבים אשר ייסקרו להלן, ואשר מעידים על התנהלות עסקית שאינה מקובלת ואשר אין בידי לקבל את הטענה כי נעשתה בתמיינות.

ביתר שאת נכונים הדברים בשם לב לגרסאות הנאשם בסוגיות הבאות:

בדיקות הבעלות בחברות:

ה הנאשם העיד כי לא התעורר בלבו כל חשד באשר לחברות לגביהם הוצאו החשבונות. לדבריו קיבל מג'בארין מסמכים בדבר ניכוי מס המקורי, תשלומים שונים ויפוי כח, ורק לאחר שהעבירים לרואה החשבון וקיבלו ממנו אישור, החל לעבוד עם החברות. עם זאת, כאשר התבקש להבהיר מה בדיק אמר לו רואה החשבון, השיב כי נאמר לו שהחברה עבדת ושהכל תקין.

גם ג'בארין העיד כי כאשר הציג חשבונות לנאים, התקשר הנאשם אל רואה החשבון שלו ומסר לו את מספר הח.פ.; רואה החשבון אמר כי הכל בסדר ומופיע במחשבון מס הכנסה.

רואה החשבון, עומר סולטן, עמד על כך שבידיקתו את החברות הינה טכנית, ומילמדת אך כי החברות קיימות ומקיימות פעילות עסקית; האותו לא. העד הבahir כי בהתאם לנוהל העבודה לפיו הוא פועל, הוא אכן מנחה את לקוחותיו לבצע בדיקה במשרדי מע"מ בשאלת קיומו של תיק לקבלת המשנה, טרם תחילת העבודה. כן עמד באופן נחרץ על כך שהניחה את הנאשם, כמו את כל לקוחותיו, **לדאוג לזהוי הקבלן, למסמכי הייסוד של החברה ולחוזה ההתקשרות**. העד הבahir כי הבדיקה במשרדי מע"מ מאפשרת אך לוודא את קיומו של תיק, ובכלל זה אם קיימ אישור ניכוי המקורי ואישור ניהול ספרים. אולם בדיקה זו אינהאפשרת לבדוק אם בעלי החברות הרשומים במע"מ הינם הגורם אשר בפועל מתקשר עם הנאשם. לפיכך, הינה כאמור את הנאשם להזות את האדם עימן הוא מתקשר, ולערוך עימנו חוזה.

העד עמד על כך שהקיים הנהלים מקובלים באשר לפעולות חברה, בעת העסקת קבלני משנה. הוא הבahir כי תפקידי בהנהלת החשבונות מסתמכם בקבלת החשבונות ורישומן, ואולם הוא אינו יודע מי עומד מאחוריהם. לפיכך, לא ביקש מה הנאשם אתיפוי הכוח אשר נתען כי הנאשם קיבל מג'בארין ואשר התירנו לו לכאורה לפעול בשם החברות. כך גם לא ביקש מה הנאשם להציג בפניו את מסמכי ההtagדות של החברה, לראות את מסמכי ההתחשבנות של הנאשם עם קבלני

המשנה, או לדעת מי מספק בפועל את החשבונות לנאשמת. הוא הבהיר כי השאלות בנושא מלמדות על אי הבנת תפקיד רואה החשבון, אשר אינם מבצע בדיקות שכאהה עבור הלקוות.

התרשמתי כי פניתי של הנאשם לרואה החשבון שלו הייתה ניסיון להוכיח את ההתקשרות הפיקטיבית עם חברות השונות, ואין להסיק ממנה העדר יסוד נפשי להתחמק מתשלום המס. בדיקת רואה החשבון באתר רשות המיסים כי חברות או עסקים מקיימים פעילות אין בה כדי להעיד כי הנאשם אכן התקשר עם חברות אלו, ונhear כי רואה החשבון לא יכול היה לדעת עם מי התקשר הנאשם בפועל. חרף הנחיה רואה החשבון את הנאשם לעורך חזה עם הגורם עימיו הוא מתקשר, ולדאוג לזיהוי הקובלן ולמסמכי היסוד, לא עשה כן הנאשם, אלא הסתפק בבדיקות שטניות אשר אין בהן כדי ללמד דבר על זהות הגורם עימו לכואורה עבד.

ה הנאשם הציג במסמכים אוטם ניתן להוציא דרך האינטרנט ולא קיבל מסמכים מהחברות עצמן או בעלייהן. על חלק מהמסמכים מופיע כי הופקן דרך האינטרנט. בניגוד לטענת ההגנה לפיה עשה הנאשם כל שימוש היה טרם ההתקשרות עם קובלני המשנה, הרי שהגביה חלק ניכר מהחברות הרלוונטיות הוא לא קיבל לידיו מסמכים ממשמעותיים, וחוקר המעו"מ אבישי אליהו עמד על כך כי בקהלسري הנהלת החשבונות של הנאשם נמצאו מסמכים לגבי חלק מסוים מהחברות הנדנות, כאשר לגבי חלקן לא נמצא כלל מסמכים (ר' כדוגמא את עדויות החוקרים באשר לחברת "נדאר מוסטפא" ולחברה "האחים זבהה").

לשיטת הנאשם עצמו, באשר לחברת "העבודה הטובה", אף שהגברין טוען כי הוא שותף בחברה זו, הרי שהוא "טרם הספיק" להציג בפניו מסמכים של החברה (ת/48), וה הנאשם קיזז את החשבונות של החברה מבלתי לקבל מג'גברין כל מסמן לגבי החברה ובועליה.

noch דברים אלו, הרי שעדות הנאשם כי קיבל אישורי ניכוי מס או מסמכי יסוד של חברות - ראשית, אינה עולה בקנה אחד עם המסמכים אשר נתפסו ברשותו לגבי כל חברות, ושנית אין בה כאמור כדי ללמד על תקינות העסקאות אשר בוצעו, אלא אך כי חברות אכן קיימות.

בכך פעל הנאשם בניגוד לעצת רואה החשבון שלו, ובניגוד לשכל הישר ולנסיו החים המלמדים כי מי שמתקשר עם חברות רבות ועשה עימן עסקאות במילוני שקלים, יזהה את בעלייהן, ויקפיד על קבלת מלאה המסמכים הרלוונטיים (ר' בהקשר של העדר הבדיקה את ע"ש (תל-אביב-יפו) 00/111 - בלנקו אלכסנדר נ' מעם פט, תק-מח(2004), 5036).

העדר יפו"י כח של חברות:

ה הנאשם טוען כי קיבל לידיו יפו"י כח מאות ג'גברין לפעול בשם חברות. זאת, אף שהגברין עצמו העיד כי אינו זוכר אם סיפק לנאים יפו"י כח כאמור. משנשאל הicon מצוים יפו"י כח ALSO השיב באופן מסויג - "יש לי קלסר, אולי אני לאמצא את זה". כן השיב כי יפו"י הכח נמצא בביטו, ובהמשך טען כי אולי זרך אותם (ת/48 ור' גם ת/51). לשיטתו, אף לאחר שביצע חיפוש בביטו, לא מצא את יפו"י הכח של קובלני המשנה (ת/49). עוד יצוין כי חרף עדותו כי ככל קיבל יפו"י כח של חברות, הרי שמנשאלא לגבי חברת ". אלחרר" טען כי "תכן שהגברין הציג בפניו יפו"י כח, ולגביה חברת "העבודה הטובה" טען כאמור כי ככל לא ראה כל מסמך של החברה (ת/48).

גם בבית המשפט העיד כי קיבל מג'גברין יפו"י כח המתירים לו לפעול בשם חברות השונות, ותיק אותם בתיקיו, אולם

לא מצא אותם כשחיפשם (ע' 66). כאשר נאמר לו כי בחקירה טען כי זרק את יפו הכח של חברת "בניין עליית" - שלל את הדברים (ת/48 עמוד 6, וראה ע' 72 לפרטוקול).

חתימה על הסכמים:

הנאשם טען כי **חתם על הסכמים עם החברות** באמצעות ג'בארין. לדבריו עשה כן בהנחת רואה החשבון שלו (בහילמה לעדות רואה החשבון). ואולם, אף שלטענת הנאשם חוזים אלו נמצאים בקלסרו, לא נמצא להם זכר בклסרים שנתפסו ברשותו (ת/48, ת/50, ת/32, ת/33, ועדות החוקר אליו). כאשר עומת הנאשם עם עובדה זו, השיב כי **"יתכן שההסכם נפל"** (ע' 64, ש' 15-21).

דרך ההתחשבנות עם קבלני המשנה:

בת/48 ובעדותו, משהתבקש הנאשם לפרט עבור אילו פועלים קיבל את החשבוניות, השיב כי ההתחשבנות נעשתה על בסיס כרטיסים העובד של אולמות האירופים. בגרסה אחרת טען כי עבר בעצמו דו"ח בו כמות הפועלים ומספר הימים בהם עבדו, והישווה אותו לרישומות שערכ ג'בארין (גרסה העולה בקנה אחד עם עדות ג'בארין בפניו). אלא שככל זכר למסמכי ההתחשבנות לא נמצא בחיפוש שנערך במשרדי הנאשמת, והנאשם לא המציאם עד עתה. לפיכך, לא ניתן היה לבחון את גרסת הנאשם באשר להתחשבנות שלטענתו ערך. הנאשם טען הן כי זרק את הרישומות שהיו ברשותו, שכן לא היה לו צורך בהם, והן כי ג'בארין נטל את ההתחשבנות על מנת להציגו לפועלים.

גרסת הנאשם כי **השייך כל פרט** באשר להתחשבנות שביצע עם ג'בארין, ומצב הדברים בו אינו יכול לספק כל הסבר או ראייה לכמות הפועלים שעבדה עצמו, לשכר אותו הרווחו, למקומות העבודה בהם עבדו, למועדוי העבודה וכיוצא בזה, אף שחלפו שנים ספורות מעט ביצוע העבודה - אינה עומדת מבחני ניסיון החיים והשכל הישר, בעיקר נוכח העבודה כי מדובר במיליוני שקלים.

העדר פירוט על גבי החשבוניות:

בדומה להעדר הראיות בדבר דרך ההתחשבנות, כמתואר לעיל, הרי שגם לגבי החשבוניות אותן ניכה הנאשם נעדרות פירוט ממשי, למעט ציון כי ניתן **"עובד הספקת עובדי כח אדם וניקיון"**, או נוסח דומה אחר. על חשבוניות ספורות צוינו בנוסף גם מספר העובדים והעלות לשעה (ר' ת/40), בעוד שעל אחרת לא צוין כלל תאריך החשבונית, ואף לא ברור עבור איזה חדש שולמה (ת/38). זאת חרף תשובה הנאשם לאיושם, אשר גרסה כי החשבוניות מפורטות.

בני שזו, ראש מדור חקירות במכס, ציין בהקשר זה כי לא נכתב בחשבוניות כמה עובדים עבדו, כמה שעות, متى, היכן, ומה הסכם ששולם עבור כל עובד. הוא עמד על כך שמקובל למצוא פירוט שכזה בחשבונית, או הפניה על גבי החשבונית למסמך המפרט את הדברים, ודאי בסכומים כה גבוהים (בדומה העיד גם החוקר אליו).

אף ספחי ההמחאות של הנאשמת (ת/23), נעדרי פירוט, וכוללים לכל היותר, מלבד ההצהרה כי מדובר במשכורת עובדים, צוין עבור איזה חדש מדובר.

בהתאם לסעיף 9(א) **להוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג-1973**, על חשבונית להיות מפורטת באופן שיאפשר לזהות את תואר הטוביין, הנסיבות, היחידה לפיה נמדדת הכמות, מחיר היחידה, ועוד (ר' ע"א 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. **שיווק מתכוות בע"מ נ' מנהל מכס ומע"מ** באשר לפרטים שעלה חשבונית לכלול, בהתאם לסעיפים 47(ב)

ו-47(ג) לחוק מס ערך מוסף).

לא לモתר לציין כי כאשר התבקש הנאשם לעזין בחשבוניות ולהבהיר כמה עובדים סופקו לו בגין חשבוניות אלו, היכן בוצעה כל עבודה, וכמה שעות עבדו על פי הנטען, השיב כי אינו זוכר, וכי אין ברשותו פרט כלשהו בנוגע לפועלים, שכן ג'בארין לקח עמו את כל המסמכים.

עוד יצוין, כי חלק מהحسابוניות שנוכו מעוררות סימני שאלה אף מהתובנות בהן. כך, בחשבוניות חברת "ו. אלחרר שיווק וסחר בע"מ", נכתב בכותרת המשנה המודפסת כי החברה עוסקת בבניה, шибוצים וכח אדם, שעלה שחלק מהحسابוניות של חברת "אחים זהב לבניה ושמירה בע"מ", הוצאו על שם "אחים זהב לבניה ושמירה בע"מ", כאשר בחותמת נכתב שמה הנכון של החברה.

נוכח האמור לעיל - נעדרות החשבוניות פירוט הנדרש בחוק, באופן המעורר תמייהה, וזאת נוספת על האמור לעיל בכל הנוגע להעדר ראייה בדבר דרך **ביצוע ההתחשבנות**.

כתבת החשבוניות:

בשונה מהנהוג במרחב העסקי, גרסת הנאשם הינה כי בפועל הוא שמי לא את פרטי רוב החשבוניות - של תשע חברות כאמור. לטענתו, בסוף כל חדש הביא עמו ג'בארין פנקס חשבוניות, וביקש ממנו למלא בעצמו את הפרטים, כיוון שהג'בארין אינו יודע **לכתוב בעברית** (ת/48). לדבריו, ג'בארין חתום על החשבוניות בחתיימת ידו בחותמת החברה. בעדותו אישר הנאשם כי הוא שכטב את הפרטים בחשבוניות (אף שלגביה חשבוניות "בנייה עלית" טען כי לא הוא כתב את החשבוניות, חרבם הדברים שמסר בעניין זה בחקירה (ת/45)).

לא לモתר לציין כי לגרסת ג'בארין עצמו בבית המשפט, החשבוניות אותן הביא כבר היו חתוםות, ולטענתו נאמר לו כי הן נחתמו על ידי בעלי החברות. העד הבahir כי אינו קורא עברית ואני מבחין בין החשבוניות והחברות הכתובות בהן, ולפיכך הנאשם הוא שכטב את הפרטים, בחשבוניות שהובאו חתוםות. לדברי העד, הוא כלל אינו יודע אם החשבונית התאימה לו או חדש, אם לאו, על שם איזו חברה הוצאה, ומה כתוב בה.

לモתר לציין כי עצם העובדה כי הנאשם הוא שמי לא את רובן של החשבוניות הינה מחייבת, כמו גם הסתרה שבಗרסאות הנאשם והעד בכל הנוגע לשאלת אם החשבוניות נחתמו **בפני** הנאשם, שמא כבר הובאו חתוםות.

אופן ביצוע התשלומים:

אין חולק כי רובו המכريع של התשלומים ע"י הנאשם נעשה במחוזן (80% לטענת החוקרים). לטענת הנאשם, ג'בארין ביקש ממנו לעשות כן על מנת שיוכל להעביר את התשלום לפועלים, וכך נעשה, למעט מספר צ'קים בסכומים קטנים (ת/50, וכן עדות הנאשם וג'בארין). לטענתו, את הכספי באמצעותו שילם לג'ubarין משך מחשבון הבנק (ת/48). **אללא** שיעון בדף החשבון של הנאשם (ת/58, ת/59) אינו מגלת התאמה כלשהי בין המשיכות שבחשבון לבין טענות הנאשם לתשלום סכומי כסף גדולים מ晫ן לקבלי המשנה, ואינו מגלת התאמה לסכומים הנקובים בחשבוניות. לא נשמע מפי הנאשם כל הסבר כיצד אם כן שילם סכומי כסף אדיים אלו (למעלה מ-100,000 ל"נ במוצע לכל חשבונית).

עוד יצוין, כי התשלום במחוזן נעשה בנגדו לסעיף 47 א(ב) לחוק. רואה החשבון העיד כי הוא מנחה את לקוחותיו

להשתדל לשלם בצד'ם. הנאשם טען כי רואה החשבון התיר לו לשלם במחוזן סכומים כה משמעותיים, אם ירשום בסוף המשיכה כי המשיכה נעשתה עבור הפעלים. כאשר נשאל היכן מצויים ספחים אלה, השיב בחקירה כי לא שמר אותן (48/ת), וב证据ו השיב כי הם ננראה נפלן.

זאת ועוד, אף הצ'קים הספורים אותם שילם, הושארו ככל לगרטה הנאשם פתוחים, לביקשת ג'בארין (ע' 73).

מן הראות עולה כי כמות הצ'קים שניתנו הייתה מזערית ביחס לסכום החשבוניות הכלל, וכי אלו לא נפרעו בחשבונות הבנק של החברות. חלקם נפרע בחשבון אשתו של ג'בארין ברשות הפלשטיינית (ר' עדות ג'בארין עצמו בענין זה, וכן עדות רואה החשבון).

עוד יזכיר, כי החשבוניות היו בעיקר בסכומים גבוהים של כ-0,000,100 ₪ לכל חשבונית, לעומת שרוב המחאות, הספורות מלאה, היו בסכומים של כ-0,000,18 ₪ לכל היותר לכל המחאה (ר' ת/56 ות/54).

ונוכח בדברים אלו נמצא כי לא הוצגו ראיות, מעבר לחשבוניות עצמן, כי הנאשם שילמה את הסכומים הננקובים לג'בארין, או כי סכומים אלו הגיעו לידי החברות הרלבנטיות.

סיכום ומסקנות

הריאות אשר נסקרו לעיל מלמדות כי הנאשם ניכה חשבוניות בסכומים מצטברים של למעלה מ-7 מיליון ₪, כאשר לטענתו פעל אל מול ג'בארין, אשר היה בעלייה או מיפה הכת, מורשה החתימה וכיווץ זהה, של 9 חברות שונות. כאמור, אף ההגנה מסכימה בסיכון כי החשבוניות לא הוצאה על ידי החברות הרלוונטיות, ולא נסתרה עדות רוב בעלי החברות כי לא ביצעו את העבודה, כי החשבוניות אינן שלהם, וכי לא קיבלו את התשלומים. לפיכך החשבוניות אינן משקפות תשלום עבור עסקאותאמת בין הנאשם לחברות אלו, והן פיקטיביות.

צל כבד מוטל על השאלה האם בוצעו בפועל העבודות תמורtan הוצאה החשבוניות. זאת בהצטבר הנתונים בדבר העדר הימצאים של חוות עם מי מהחברות, העדר הימצאים של יפו' כח, היעלמות של ספחי המשיכה הנטענים מהבנק, תדפיסי חשבון הבנק של הנאשם המלמדים כי אין אינדיקציה לביצוע התשלומים בגין החשבוניות, העדר תחשיב כלשהו לגבי העסקאות, ועוד.

עם זאת, נוכח עמדת המאשימה לפיה הנאים ביצעו את העבודה הנטענת, אף אם לא באמצעות חברות מהן לכואורה ניתנו החשבוניות, זהה נקודת המוצא בניתוח הראיות וגרסת הנאשם. במצב דברים זה, אני מוצאת כי כתענטת המאשימה לא היה מקום לחזור את מקבלי השירות או את הפעלים (בנוסף לכך שמדובר לא נמצא רשימות כלשהן של הפעלים הרלוונטיים, ולא נודעה זהותם).

נמצא כי הריאות מערכות את הנאשם באופן נסיבתי בביצוע העבודות המיוחסות לו. לפיכך יש לבחון אם היה הנאשם מודע לכך שהחשבוניות אינן משקפות עסקאות עם הצד האמתי לעסקאות אלו, ولو ברמה של עצמת עיניהם. ההלך באשר לריאות נסיבותות מורה כי אם המסקנה המרשיעה גוברת באופן החלטי על כל תזה חלופית, מוכחת אשמת הנאשם מעבר לספק סביר. בוחנתי האם הנאשם סיפק הסבר מניח את הדעת לרائيות אלו, ואין לי

אלא להшиб לשאלת זו בשלילה, לגבי רובן של החשבונות - אם כי לא לגבי قولן, כפי שיפורט להלן.

כמבואר לעיל, הנאשם יכול היה לדעת על נקלה כי לג'בארין אין כל חלק או מעמד בחברות, באמצעות בוחנות מוסמכי רשם החברות, אשר נמצאו ברשותו באופן חלקי, וככל הוצאו באמצעות האינטרנט. הובהר כי המוסמכים אותם ניתן להפיק באמצעות האינטרנט אינם ערובה לתקינות החשבונות, להבדיל מיפוי כח אותם לא ניתן לקבל באמצעות האינטרנט, ואלו - לא נמצאו בספרי הנאשם. יתרה מכך - הנאשם אישר כישמו של ג'בארין אינו מופיע במוסמכי רשם האינטרנט, ונתנו - לא נמצאו בספרי הנאשם. בנסיבות אלו לא ניתן לקבל את הטענה כי הנאשם לא ידוע ולא יכול היה לדעת כי ג'בארין מציג לו מצגי שווה לפיהם הוא מוסמך לפעול בשם החברות, וכי הנאשם עשה כמעט יכולתו על מנת לבדוק את האישורים הרלוונטיים.

חרף גרסת הנאשם כי חתום על הסכמים עם החברות השונות, לא עלה בידו להציג ولو הסכם אחד עליו חתום. הוא אף לא הציג יפי כי כלשהו, גם שלטענתו ג'בארין מסר לו יפי כי על מנת לאשש את הטענה כי הוא יכול לפעול בשם החברות השונות, ולמן ההתחלת היה סקפטי בחקירתו באשר **לפחות אחד יפי** הכח הנטען.

לגרסת הנאשם הוא פעל אל מול ג'בארין בלבד, למעט בעניין תאאר וסלאמן, כפי שיפורט להלן, ולא ידוע דבר אודות קבלני המשנה עימם לכואורה חתום על הסכמים.

בנסיבות בהן החברות עימן לכואורה עבד הנאשם הוחלפו בתדיירות גבוהה, נדרש הנאשם לתהות בדבר הקשר של ג'בארין לחברות, ואם הוא מורה לנפק חשבונות מטעמן. למעט את תאאר, ויתכן כי גם את סלאמן, הנאשם לא פגש מעולם מי מבני חברות אלו, ונשמע על דבריו של ג'בארין לבדוק כי הוא שותף בחברות או מיופה כוחן, שעה שבארין לא היה המנהל הרשמי או הבעלים בחברות השונות, ולא היה לו כל מעמד חוקי בחברות, אשר נפתחו במקומות שונים בארץ - בפסגת זאב, באשדוד, באשקלון, כפר קאסם ועוד.

לגרסתו שלם מיליון שקלים מזמן, חרף העובדה כי התנהגות זו אינה מקובלת בעסקים. אף שידע זאת ולפיכך פנה לעצת רואה חשבון שלו, ספחי הבנק אותם הינהacha אותו רואה החשבון לשומר - נעלמו ולא נמצאו עוד.

בנוסף, לא נמצא כלל ראיות כי הנאשם אכן שילם לג'בארין או לחברות את סכומי הכספי הניכרים המצוינים בחשבונות. הקיימים הבודדים שנמצאו נפרעו בחלקו בשתי הרשות הפלשתינאית, והוא בסכומי כסף נמוכים באופן משמעותי מכספי המזומנים אשר על פי הטען שלמו. יצוין בהקשר זה כי לעדות רואה החשבון של הנאשם, כרטסתו הנאמנת אופסו על ידי הלואת בעליים, ולא נמצא ראייה לרובם של התשלומים הנטען.

יוזכר כי לעדות ג'בארין עצמו, שלוש פעמים ביקש ממנו הנאשם ל"נפח" את החשבונות, כך שהן יכללו יותר עובדים מאלו אשר סייק ג'בארין בפועל, בוגוד לחוק. אף זהה עדות לכך שהנאשם ידע כי החשבונות אינם מתעדות את שהתרחש בפועל, וכי ניתן לשיטתו להגמש אותן בהתאם לצרכיו.

אף אם קיבל את הטענה כי יתכן שבבעל חברה יתבקש בהזמנות צזו או אחרת למלא בעצמו את פרטיו החשבונות אותן הוא מקבל, הרי שדפוס התנהלות זה אינו מקובל בהתחשב במספר הרוב של החשבונות בהן מדובר ובסכום, ובכך שהדבר נעשה במהלך כל ההתנהלות של הנאשם עם ג'בארין, כאשר הנאשם לטענתו מתחבק למלא לא רק את פרטי

הנאשפת ומהות העסיקה, אלא אף את הסכומים הנזקים בחשבוניות. העובדה כי הנאשם הוא שכתב שוב ושוב את הפרטים בחשבוניות כל החברות הרלבנטיות - אינה גרסה סבירה ואינה מתישבת עם שיטות עובדה תקינות ומקובלות.

מכלול ההתנהלות המתווארת היה בו כדי להדילק מספר רב של נורוות אזהרה, והינו כה חשוד עד כי לא ניתן לקבל את גרסת הנאשם כי לא שת ליבו לכך, וכי לא עצם את עיניו בפניו המחשבה שמא לא

פועל ג'בארין בשם כל החברות הנדוון.

ערה אני לפסק הדיון בע"פ (מרכז) 31531-04-14 - גיא קרייצ'בסקי נ' מדינת ישראל, תק-מח 2014(4), 26500(30/11/2014), אשר ניתן לראות בו קווי דמיון לעניינו. עם זאת, דומה כי בჩינת פסק הדיון באותו עניין מלמדת כי נמצא באותו מקרה ראיות חיצונית אשר תמכה בטענות הנאשם כי נפל בעצמו קורבן למрма, וזאת בעדותותיהם של שבעה עדים. נקבע כי מעדיותיהם עלתה תמונה כי הם עבדו אצל קבלני המשנה, וטעו בעצם באשר לזהות הבעלים אצל אותם קבלני המשנה. באופן דומה העיד גם בעלי חברה נוספת אשר נפל קורבן לאותה מarma.

כמפורט לעיל, שונה המצב בעניינו. איןנו נותנת אמון בנאשם, אשר גרסאותיו השתנו בנושאים מסוימים, בלבד מן הסוגיות היהתה עדותם כבושה, והוא לא הציג כל ראייה מטעמו שייהי בה כדי לתמוך בගירסתו.

指出 בהקשר זה כי עד ההגנה היחיד מטעם ההגנה, מר יצחק שם טוב, הינו אחראי על התחזקה והנקיון באולם "כתף הרימון". העד העיד כי לפני מספר שנים הציג לו הנאשם בואפן חד פעמי אדם ממוצא ערבי אשר את פרטיו לא זכר, ו אמר לו כי הוא קיבל המשנה שלו והוא שمبיא את הפועלים. לדבריו, לא היה לו כל קשר עם אותו קבלן משנה והוא ראה אותו פעמי אחת בלבד. העד עמד על כך כי אינו עוסק בחשבוניות או בתשלומים במסגרת תפקידו.

איןנו מוצאת כי יש עדות העד כדי לתמוך בטענה כלשהו של ההגנה, שכן כאמור אין המאשימה חולקת על כך שעבודת הפועלים בגין שילמו הנאשימים בוצעה.

כאמור, ריבוי חילופי החברות - 9 במספר, על פני תקופה בת כ-4 שנים, כאשר 7 החברות האחרונות הוחלפו במשך שנה ומחציה, וכל אחת מהם סייפה בין חשבוניות בודדת ל-4 חשבוניות בטרם הוחלפה באחת אחרת, כאשר הנאשם נמנע מלבחון את זהות הבעלים בחברות השונות, ונסמך על דבריו של ג'בארין אשר כלל לא היה מורשה לפעול בחברות אלו, אנו מסביר לקבל את טענת הנאשם כי סבר בתמימות כי יש מקום לסתור על מילתו של ג'בארין.

נוכח כלל סימני האזהרה אשר פורטו לעיל, העדר קיום כאמור של חוזים, ספחית משיכת, הוכחות למשיכת המזומנים, ועוד, איןנו סבורה כי ניתן להסיק מהראיות מסקנה שאינה מפלילה.

עם זאת - שונה הדבר בכלל הנוגע לשתי החברות הראשונות אשר את חשבוניותיהן ניכה הנאשם, אשר בעניין কم بلיני سفك, שכן כחריג להתנהלותו של הנאשם עם רובן של החברות, ולכך שלטענתו הנאשם עצמו לאפגש את בעלי החברות הרשות, מצויה התקשרות עם עסקן מורשה תאזר אשbab, ועם ס. סלמן בע"מ.

במה דברים אמרו?

תאар אשhab נרשם כאיש קש - תחילה כעובד מורשה, ובהמשך כחברה בע"מ. לאחר שהחשבונות אותן ניכה הנשם הין של תאар כעובד מורשה, אתייחס להן אליהן. תאар העיד כי הוא נרשם כעובד מורשה לבקשת נאסר ג'בארין, ובהמשך פעיל עם אברהים ג'בארין. הוא הבahir כי פועל כאיש קש וביצע את הפעולות הרשומות - כתבת חשבונות, משיכת כספים מהבנק, וחתימה על חוזים, תמורת אחוז עד אחוז וחצי מהחשבונות. כן יפה את כוחו של ג'בארין לפועל בשמו, ובכלל זה בחשבונות הבנק. העד הבahir כי רישומו כעובד מורשה וכבעל החברה היה פיקטיבי לחלוtin, וכי אינו יודע דבר באשר לעובדי החברה/העסק - הוא אינו יודע מי היו הלוקחות או הפעלים, כמה פעילים עבדו, מה שכרם, וכיוצא בזה. לדבריו, נהג ללקת אל הנשם עם ג'בארין, כדי לקבל תשלום ולמסור חשבונות, אף שהbaarier כי כלל אינו יודע אם נעשתה העבודה, ועמד על כך שהקשר של הנשם היה עם ג'בארין ולא עימיו. כן ציין כי למיטב ידיעתו הנשם ראה את יפו הכוח אותו נתן לג'בארין.

הנשם עצמו טען בהודעתו כי עבד עם אשhab תאאר, וכי תאאר הינו "עובד טוב מאוד" (ת/47). בהודעה נוספת (ת/48) טען כי תאאר הגיע אליו עם ג'בארין, אשר אמר לו כי תאאר הוא בעלי החברה. מושנאל כמה פעמים ראה את תאאר השיב כי זה היה מגיע עם ג'בארין בכל פעם שבוצעה התחשבנות. זאת, אף כי במדד זהה תצלומים לא זהה את תאאר.

כמו בהר לעיל, השאלה הניתנת לפניי אינה אם תאאר שימוש כאיש קש, ועל כך אין חולק - אלא אם ידע זאת הנשם. לאחר שבחןתי את הראיות, אני סבורה כי חרב האמור לעיל בדבר החברות האחרות המצוינות בכתב האישום, הרי שבכל הנוגע לתקשרות עם אשhab תאאר, קיים ספק באשר ליסודות הנפשי ולמודעות הנשם למערכת היחסים שבין תאאר לג'בארין. כאמור, תאאר עצמו הגיע לפגימות אצל הנשם, ואף יפה את כוחו של ג'בארין לפעול בשמו (ג/1). לעניין זה אני סבורה כי יש חשיבות לכך שיפוי הכח לא נמצא בספרי הנאים אלא במקום אחר,DOI בעדותו של תאאר בעניין זה, כמו גם בעצם הימצאותו של יפו הכח.

אף אם ג'בארין הוא שערק עם הנשם את המשא ומתן וספק לו את העובדים, אין בכך כדי ללמד כי מבחינת הנשם בהכרח היה פסול בהתקשרות זו, ורקם ספק האם יכול היה הנשם לדעת את טיב ההסכם שבין ג'בארין לתאאר ואת טיב יחסיהם האמיתיים.

מודעת אני לכך כי הנשם טען בת/47 כאמור, כי תאאר הינו עובד טוב מאוד ולא הזכיר כלל את ג'בארין בחקירה זו, שעה שאין חולק היום כי תאאר לא עבד אצל הנשם, ודאי שלא עבד טוב. כן מודעת אני לכך שהנשם כלל לא זהה את תאאר במדד זהה, ודברים אלו מטילים צל על מידת תם הלב של הנשם באשר לתקשרות עם תאאר.

אלא לצד הראיות כנגד הנשם בעניין זה, קמה גם האפשרות, ولو אפשרות קלישה - כי הנשם טעה לסבור כי ג'בארין אכן מורה לפעול בשם החברה. זאת בשונה מהחברות האחרות, אשר בעליון טענו כאמור כי כלל לא ביצעו עבודה עבור הנשם, לא נתנו לו חשבונות, לא הכירו אותו, ואשר הנשם כאמור לא פעל בנסיבות מינימלית על מנת לברר אם ג'בארין מורה לפעול בהן.

נוכח דברים אלו, אני מוצאת כי קיים ספק באשר לניכוי הטענות של תאאר, והנשם מזוכה מההעברות הנוגעות לתאאר (16 חשבונות).

בחנתי האם בזיכוי זה של הנשם יש כדי להשפיע על החשבונות שניתנו לחברת חמאדה מולאוזם, אשר אף היא סיפקה חשבונות לנאים, אשר הינה למעשה חברת תאאר אשhab, לאחר שינוי שמה. גרסת הנשם בעניין זה הייתה כי

ג'בארין שינה את שמה של החברה ואמר לו כי הוא שותף ובעליהם בה. לגרסתו, ביקש מג'בארין להציג בפניו את חמאدة ואולם ג'בארין לא עשה כן. כאשר הוצגו לו המסמכים של החברה, אישר כי שמו של ג'בארין לא מופיע במסמכים אלו.

30.6.11 יתרה מכך - בחינת הראיות מלמדת כי הנאשם ניכה חשבוניות של חברת חמאدة מולאזרם מתאריך (38), אף שבתאריך זה טרם החלטה החברה לשנות את שמה (ר' ת/9 באשר להחלטת החברה לשנות את שמה ובאשר לרשום השינוי ברשם החברות). מכאן, שהפיקציה לגבי חברת זו זעקה - **הנאשם קיבל חשבונית על שם חברת שטרם הייתה קיימת, הכל לכואורה בשל אמונה בג'בארין, אשר לא הציג בפניו כל מסמך. בנוסף, מגרסתו שלו נלמד כי ביקש לראות את חמאدة, אך זה לא הוזג בפניו. לפיכך, גם בגרסת הנאשם יש כדי ללמוד כי חשד בנסיבות, ואולם עצם עניינו והעדיף לעבוד עם ג'בארין, חרב נורת האזהרה שנדלקה לפניו.**

ונoch דברים אלו, אין מוצאת כי קם ספק בעניין חברת חמאدة מולאזרם.

כאמור לעיל, נמצא כי קם ספק גם באשר לחשבוניות חברת ס. סלמן בע"מ אותן ניכה הנאשם. זאת, שכן גם בנוגע לחברת זו, ובניגוד לשאר בעלי החברות (למעט תאאר), בחקירהתו הראשונה טען הנאשם כי עבד מול בעלי החברה - בחור בשם סולימאן. הנאשם אף ציהה במסדר זהה את סלמאן ابو סרייה (הרשום אכן כבעל החברה). כשנשאל כיצד הכיר אותו השיב כי סלמאן חיפש עבודה, יצר אותו קשר והחל לפעול כקבלה' משנה שלו (ת/47). לדבריו קיבל מסלמאן אישור על ניכוי מס במקור ומסמכים מרשם החברות. הוא שילם לו בזמן, וקיבל ממנו את החשבוניות, עליהם חתום סלמאן בפניו. אף כאשר נאמר לו כי סלמאן הינו טוב אשר לא סיפק עבורו עובדים, שב וטען כי עבד מולו וסיפק לו פועלים.

בהודעה מאוחרת יותר של הנאשם (ת/50), שינה טעמו וטען כי שילם לג'בארין ולא לסלמאן, וג'בארין הוא שנתן לו את חשבוניות החברה, כאשר לעיתים התלווה סלמאן לג'בארין.

סלמאן ابو סרייה העיד כי הינו עוזר טבח. לדבריו שימש כאיש קש עבור נאסר ג'בארין, אשר פתח את חברת ס. סלמן על שמו. העד עמד על כך שנאסר הוא שניהל את החברה בפועל, ואילו פעולות העד התמצאו במשicket כספ' מחשבון הבנק או הפקדתו, ובביצוע תשלוםים שונים כפי שהינהacha אותו נאסר. הוא עצמו מעולם לא ערך חוזים מול הלוקחות, הוא אינו יודע כלל אילו עבודות עשתה החברה, ולא הכיר עובד כלשהו בחברה. הוא לא נתן יפי כי לפעול בשם החברה ואינו יודע למי נתן נאסר את החשבוניות. העד שלל הכרות עם הנאשמים או אם אברהים ג'בארין, והעד כי לא סיפק לנאשם כל עבודה או פועלם. כן שלל כי ראה את הנאשם טרם הדיון בפניו.

גם בחקירהתו ברשות המיסים הכחיש את טענת הנאשם כיפגש בנאשם ומסר לו חשבונית (ג/15 ונ/17). הוא עמד על כך כי עבד כעוזר טבח באולם אירועים, ולא פעל אל מול הנאשמים. לא למותר לצוין כי לדבריו לא היו כלל פועלים בחברה, וכי נאסר התעסק בניירת בלבד.

הנאשם, כאמור, טען מנגד כיפגש בסלמאן, וכן ציהה אותו במסדר זהוי, חרב טענת סלמאן כי מעולם לאפגש בנאשם.

לאחר שבחןתי את הראיות, אני סבורת כי גם באשר לחברת ס. סלמן קם ספק באשר לידעתו של הנאשם כי עסקין באיש קש, וכי העסקאות אותן ביצע אינן מהותן מול חברותיו זו. הספק שנותר לגבי התקשרות זו הינו קל שבקלים - נוכח הנסיבות המחייבות למכביר גם באשר לתקשרות זו, ובכללן העדר הסכם כתוב,

העדר ראייה להתחשבות ולתשלום, הכל כפי שפורט לעיל באשר לחברות האחרות. אף גרסת הנאשם כי סלמאן חיפש עבודה והוא שיצר קשר עם הנאשם מהתמנה עליי. יחד עם זאת, לאחר שבמקרה זה, כמו בענין תאאר, קיימת ראייה, ولو דלה, כי הנאשם הכיר את סלמאן (אותו זיהה כאמור במסמך), ועדות סלמאן כי שימש כאיש קש עבור נאסר ג'אברין, נמצא כאמור כי קיימת אפשרות כי הנאשם אכן טעה לסביר כי סלמאן הוא בעלי החברה, וכי התקשרותה הנאשמת הינה אכן עם חברה זו. אשר על כן מזוכה הנאשם גם מניכוי החשבוניות של ס. סלמאן בע"מ (12 חשבוניות).

ኖcoh דברים אלו נמצא כי הוכחה אשםת הנאשם מעבר לספק סביר, למעט כמפורט לעיל בכל הנוגע לחשבוניות של "ע.מ. אשhab ת'אאר לבניה ושיפוצים", ושל "ס. סלמן בע"מ", ובכך הם מורשעים.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ו, 30 דצמבר 2015, במעמד הצדדים